



TAKORU

RESSU

N:o
3/2011

TAMPEREEN KORKEAKOULUJEN
RESERVIUPSEERIT RY:N
JÄSENLEHTI

PARTIOTAITOKISA

ORUP TAMPEREELLA

TAKORUN PIKKUJOULISSA

HUUTOKAUPAT - Osa 2

s i s ä l l y s

- 3 **Pääkirjoitus**
-
- 4 **TaKoRU:n PT-kisa '11**
- 10 **ORUP Tampereella**
- 14 **Pikkujoulut ja syyskokous**
-
- TVÄL-upseerin palsta**
- 17 Aseita huutokaupasta - osa 2

TaKoRU ry

- Yhdistys on Suomen Reserviupseeriliiton alainen reserviläisjärjestö, jolla on jäseniä yli 400. Suurin osa jäsenistä on opiskelijoina Tampereen korkeakouluissa.

- Jäseniksi saavat liittyä sukupuoleen ja sotilasarvoon katsomatta kaikki paikalliset opiskelijat, jotka kokevat yhdistyksen toiminta-ajatuksen omakseen. Vuotuisen jäsenmaksun suuruus päätetään syyskokouksessa.

- Toimintaa järjestetään vuotuisen määrärahan puitteissa ja yhdistyksen vastuuhenkilöiden vapaa-ajan niin salliessa.

- Ressu-lehti on yhdistyksen julkaisu, joka toimitetaan kaikille jäsenille.

Ressu-lehti

myös verkossa www.takoru.fi

Päätoimittaja Taiteija Tässä nro:ssa avustivat	Pekka Sillanpää Pekka Sillanpää Aaro Mäkelä, Mika Hannula, Miikka Hurmalainen, Jussi Isoviita, Timo Koski, Antti Laalahti, Jaakko Viitala
Painos Painopaikka Ilmestyy	470 kpl Kopijyvä Oy, Tampere Neljä kertaa vuodessa, 35. vuosikerta
Seuraava lehti Kannen kuvat	Vuoden vaihteessa Etu: ”Alle sataviiskytuloisille”, taka: ”Syksyn kimallus”

Oma maa mansikka

Päätoimittaja

Pekka Sillanpää

pekka.sillanpaa@takoru.fi

p. 040 749 0666



Oletko ikinä miettinyt millaista olisi, jos juuri sinä saisit päättää Suomen valtion budjetista? Tässä on budjetin raamit ja käytettävissä oleva rahamäärä, muokkaa se mielihalujesi mukaan ja palauta, postimaksu on jo maksettu! Siinä sitten siirtelemään miljoonia sinne ja tänne, että muodostuu oman näkemyksen mukainen kauhun ja kestävän kehityksen tasapaino.

Mahtaako tuollaista palikkapeliä olla jo markkinoilla? Näin mobiiliaikana olisi hauskaa viihdettä vaikkapa bussissa istuskellessa seurata miten omat strategiset liikkeet simuloituvat laitteen tekoälyllä virtuaaliyhteiskunnassa. Toisinaan päättäjien toilailuja taustalla seurattessa tuntuu, että melkoista tekoälyä sielläkin on liikkeellä.

Itse seuraan paraikaa menossa olevaa presidenttikeskustelua mielenkiinnon kohdistuessa puolustuksemme kannanottoihin ja erityisesti NATO-kantaan. Kummasti ne kannat tahtovat pehmetä näin vaalien alla. Hiukan kuin tuntuisi kirosanalta koko lyhenne. Vähän niin kuin se yksi toinen nelikirjaiminen sana, mikä välillä myös uutisissa näkyy.

Pitäisiköhän NATOon lisätä vielä yksi sakara poikkiteloin, jolloin muodostuisi laajennettu muoto: MATO? Oma

kantani on ehdoton ei, ja sitä rohkeasti otsassani kannan. Puoluetta sen sijaan en ole valinnut sillä ”edessä istujaahan” presidenttikin sananmukaisesti tarkoittaa, eli ihmistä.

Niin kauan kuin maailma säilyy ilkeänä paikkana, jossa ihmiset ja asiat riitelevät ja epäoikeudenmukaisuuksia ilmenee, on mielestäni tarpeen säilyttää oma uskottava, muista riippumaton, kustannustehokas puolustusratkaisu. Entä sitten yhteiskunnallinen merkitys? Voiko puolustusbudjetti tarkoittaa rauhan aikana mitään muuta kuin rahan menoaa?

Kuinka moni meistäkin olisi murtunut elämän kriittisissä vaiheissa ellei takana olisi pohjamudat lähietäisyydeltä esitellyttä armeijaa ja kivikkoisilla teillä kaivettuja telamiinahautoja - kenties joku. Kaikkea ei voi rahassa mitata. Monesti erilaiset laskentainstrumentit peittävätkin päämäärät alleen ja antavat maalaisjärjelle oikeuden siirtyä taka-alalle.

Sen tiedän, että masentuneisuus ja syrjäytyneisyys ovat nuorten joukossa tätä päivää. Varusmieskoulutuksen ja reserviläisenä olemisen en ole kuullut olevan syynä kenenkään masennuslääkkeiden popsimiseen. Voiko 350 000 reserviläistä olla väärässä?

TAKORUN KAMMOKSUTTU JA IHAILTU PARTIOTAITO- KILPAILU 2011



Teksti: Antti Laalahti
Kuvat: Antti Laalahti ja
Pekka Sillanpää

TaKoRU järjesti 1.10.2011 perinteikkään ja kunnioitetun partiotaitokilpailunsa. Väkeä olikin saapunut tavoittelemaan kiertopalkintoa sekä koettelemaan fyysistä ja henkistä kestävyyttään runsaslukuisesti. Kilpailevia kolmihenkiisiä partioita oli hienosti yhteensä 7. Osan unelmat murskattiin ja toiset piehtarivat kunniaassa!

Kilpailunjohtajana toimi tänä vuonna **Antti Laalahti** ja vääpelinä **Jussi Isoviita**. Rastihenkilöinä ja muissa järjestelytehtävissä toimivat kerhon uudet ja vanhat aktiivit sekä hallituksen jäsenet.

Päivä alkoi Hervannasta TTY:n pihalta lauantaiaamuna klo 8.30. Paikalle oli saapunut sekalainen joukko kilpailijoita, joista osa näytti viidakkosodan vapaustaistelijoilta, toiset sunnuntailenkkeilijöiltä ja loput sekalaisesti joltakin siltä väliltä. Sään jumala oli myös päättänyt helliä kilpailijoita ja ilma oli kuiva ja aurinkoinen, vaikka kilpailun mainoksessa luvattiinkin toisin.

Obeliskilta Pirkkalaan

Ennen kilpailun alkua heräteltiin kilpailijoita alkupuheilla ja infolla Obeliskilla jotka piti kilpailunjohtaja. Tässä käytiin lävitse kilpailun kokonaiskuva.

Aluksi oli kaksi ammuntarastia Lennoston radoilla jotka kuuluivat kilpailuun, mutta eivät olleet osa MPK-kurssia, koska MPK:n määräykset estivät niiden suorittamisen kurssin aikana, ilman puolustusvoimien aseita ja virallista ammuttajaa. Niiden jälkeen kilpailijat tulisivat rasteja suorittaen takaisin Hervantaan TTY:lle saunomaan. Alkupuheiden jälkeen kisailijat kuljetettiin henkilöautoilla Lennostoon ampumaradoille kuin kappinallisjoukko konsanaan, vain raskas konekivääri jäi puuttumaan Golfin katolta.

Lennoston päässä odottikin kilpailun haastava tilanne. Radat olivat samaan aikaan puolustusvoimien kertausharjoitusten käytössä, joten sotilaspoliiseilla linnoitetusta portista vaadittiin poppa-konsteja, että oma kilpailijakolonnamme

saatiin siitä sisään. Onneksi matkassamme oli myös MPK:n piiripäällikkö evp majuri **Iikka Tilli** ja Pirkanmaan alue-toimistosta kapteeni **Timo Hesso**. Tämä auttoi huomattavasti portista lävitse pääsemiseen ja että toiminta alueella sujui ongelmitta loppukisan ajan.

Aloitus ammunnoilla

Kilpailu pääsi alkamaan pienoiskiväärirastilla, missä partio ampui kolmella pienoiskiväärillä kullakin 10 laukausta. Haastetta toi se, että jokainen pienoiskivääri oli hieman erilainen ja oikeat ampujat oli hyvä löytää kullekin aseelle.

Yksi ase oli pulttilukkoinen, toinen pulttilukkoinen kiikarilla varustettu ja kolmas itselataava pienoiskivääri. Rastilla oli myös aikaraja. Alun perin tarkoituksena oli järjestää kivääriammunnat itselataavilla 7.62x39 kivääreillä, mutta koska puolustusvoimien harjoitus oli vienyt kisaltamme muut kivääriradat, oli tyydyttävä pienoiskivääriin.

Toinen rasti oli pistoolirasti, joka ammuttiin erimerkkisillä 9 mm pistooleilla. Rastin aluksi oli hieman koulutusta aiheeseen, jonka jälkeen ammuttiin eri etäisyyksiltä reisikotelosta vetäen aikarajaa vastaan yhteensä 14 laukausta per taistelija. Rasti oli melko toiminnallinen ja suurin osa ajasta meni koulutuksen eikä itse suoritukseen. Pauke olikin sen alkaessa kuin suuressa tuliylläkössä!

Soveltaen matkaan!

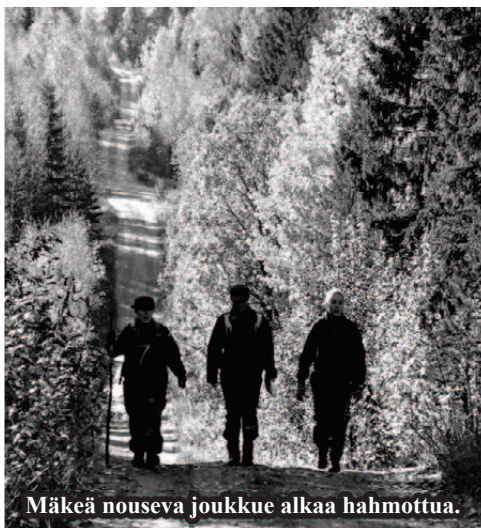
Kolmas rasti oli virallisen **kurssin aloituspiste**, jossa jaettiin lisää virallisia papereita ja lähetettiin kisailijat maastoon. Tässä käskettiin vielä partioille viimehetkellä ilmenneitä kiellettyjä alueita



Iikka Tilli seuraa rastikartan jäljentämistä.

kartalta, koska kilpailunjohto oli saanut ilmoituksen metsällä käynnissä olevasta hirviajosta samalla alueella. Se kuitenkin vältettiin muuttamalla siirtymäreittejä.

Neljäs rasti oli **tunnistamisrasti** jossa partio oli tiedustelemassa ja heidän piti tunnistaa minkä maalaisia oli maastoon sijoitetut maastopuvut. Suuri osa puvuista olikin rakkaiden naapurimaidemme mallistoa.



Mäkeä nouseva joukkue alkaa hahmottua.



Miinojen kaivuu on kovaa puuhaa. Kuvassa Tuulenskaatäjien tyylinäyte.

don tehtyä. Rastilla siis hurme virtasi, mutta onneksi ei miinojen aiheuttamana.

Kuudennella rastilla päästiin telmiämään kaikkien rakastamien **telamiinojen** kanssa. Aiheena oli varamiinoitteen tekeminen tielle. Moni löysikin itsestään jälleen pienen pioneerin kun pääsi käsittelemään noita ihania 10 kg jötkäleitä. Tälle rastille syntyi hieman jonoa, kun miinoitteen tekeminen oli niin hauskaa että partiot eivät siitä heti halunneet luopua.

Seitsemäs rasti olikin kaikkien muiden upseerien kuin tulenjohtoupseerien pelkäämä **tulenjohtorasti**. Tämä kaikilta itseään kunnioittavilta upseereilta vaadittava jalo taito, kun on niin monesti ruosteessa. Tälläkin kertaa se sai partioiden pisteisiin melkoisia eroja aikaiseksi. Tästä rastista vielä mainittakoon, että sairastapauksen vuoksi uusi rastinpitäjä hankittiin käytännössä 10 tuntia ennen kisa, joten siitä iso kiitos *Jaakko Suvannolle!*

Viides rasti käsitteli **toimintaa miinoituksessa**. Partio oli takaa-ajettuna törmännyt miinoitukseen ja heidän oli toimittava tilanteen edellyttämällä tavalla. Maastosta löydettiinkin hyvin putki-miinoja ilman suurempia omia tappioita. Tällä rastilla pääsi myös jutustelemaan metsästysporukan kanssa, jotka olivat saaneet ajon päättyneeksi ja yhden kaa-



Piiripäällikkö Ilkka Tili ja Bintu kuuntelemassa KES- ja KRH-kysymyksiä Jari Kukolalta.



Mähönen makaa loukkaantuneena kun osa Spartalaisista paikkaa häntä ja yksi suojaa.

Seuraavalle rastille olikin pitempi asfalttisiirtymä Sääksjärven lävitse. Innokkaimmat kisailijat saattoivat tässä tehdä oman ketunlenkin ja käydä huoltotauolla paikallisissa ravitsemusliikkeissä, mutta tällaisesta ei kyllä tehty havaintoja kilpailunjohtoon toimesta. Kahdeksannella rastilla kyseltiin kysymyksiä **kevyestä kertasingosta (KES) ja kranatiinheittämisestä**. Alun perin tarkoituksena oli pitää tässä KES-rasti harjoitus KES:llä, mutta niistä olikin yllättäen syntynyt puolustusvoimissa suuri pula, joten ne jäivät sitten saamatta kisaan. Rastilla oli vielä aiheen ohitse yksi bonuskysymys joka kuului: Mistä lyhenne TaKoRU tulee? Tämä olikin hyvin viekas ja haastava kevennyskysymys, koska noin puolet kisailijoista tiesi mistä TaKoRU tulee. Paljastettakoon nyt tässä tietämättömille, että se tulee sanoista: Tampereen Korkeakoulujen Reserviupseerit. Muistuu sitten jatkossa-

kin mieleen, kun joku herättää synkässä metsässä ja kysyy.

Rasti numero yhdeksän oli **viestirasti**. Siinä partion tehtävänä oli pistää LV 217M radio käyttökuntoon ja ottaa yhteyttä komppanianpäällikköön. Mielenkiintoisena ilmiönä oli että jotkut osallistujat olivat pääsääntöisesti koulutettu jo uudemmille viestivälineille, joten LV



Tyttöpartio Kultapossu viestirastilla. Jussi Alanen arvioi.

217M käyttö oli hieman haastavaa heille. Alun perin tällekin rastille oli tilattu radioiksi LV 241, mutta niitä emme saaneet, eikä se haitannut rastin toimintaa mitenkään.

Kymmenes rasti olikin ehkä koko päivän toiminnallisin rasti, joka myös jonkin verran odottelua aiheutti. Onneksi loppupäässä partioiden erot olivat jo kasvaneet että suuria jonoja ei syntynyt. Partion tehtävänä oli antaa **ensiapua** rajajääkäri Mähöselle ja suorittaa hänen aloittama tehtävä loppuun. Epäonnekas rajajääkäri Mähönen oli lähtenyt tekemään miinoitusta väijytysaseman sivuun ja onnistunut räjäyttämään jalkansa irti siinä touhussa. Partion saapuessa Mähönen makasi maastossa ilman jalkaa ja putkimiinat mukanaan. Teekkaritunnelmaa tilanteeseen loi se että Mähönen oli pukeutunut teknis-luonnontieteellisen koulutusohjelman teekkarihalareihin.

Yhdestoista rasti oli aiheeltaan **kra-naatinheitto**. Partion tehtävänä oli edetä uraa pitkin ja tuhota vastaantulevat vihollisen poterot. Tässä vaiheessa kisaa kello kieppui jo kahdeksan tienoilla ja ilta alkoi hämärtyä kovaa vauhtia. Poteroiden havaitseminen tuotti vaikeuksia osalle ja vihollinen sai myhäillä tyytyväisyyttään linnoitettuaan huomaamattomasti alueensa. Kisailijoiden mieliala kuitenkin pysyi edelleen korkealla tälläkin rastilla, vaikka pimeä ja kylmä ilta jo ahdisteli ja tavallisten kuolevaisten alkoi tehdä mieli sisälle lämpimään.

Kahdestoista rasti oli järjestäjien kieron mielikuvituksen synkkä tuote. Aiheena oli **varustarkastus** jossa partio avasi reppunsa ja levitti kaiken pakollisen partiokohtaisen ja henkilökohtaisen

varustuksen sadeviitalle. Miinuksia jaettiin jokaisesta puuttuvasta pakollisesta varusteesta. Varusteita ei kuitenkaan puuttunut kuin yksi kappale kun kaikki osallistujat olivat käyneet. Seuraavaksi alkoi se kiero osuus. Kaikkien tavaroiden ollessa levitettynä sadeviitalle partiolle ilmoitettiin että seuraava rasti oli pikataival ja kerrottiin että maali oli Hervannassa TTY:llä Obeliskilla ja aika alkoi heti. Aikaan siis sisältyi kuinka nopeasti partio sai kaiken tavaransa kantoon ja siirtyi TTY:lle.

Maali - ja sauna!

Obeliskilla oli pikataipaleen ja kilpailun maali. Hikisiä osallistujia vielä riivatettiin maalissa paperitehtävällä miinoista. Miinat olivat todella viheliäisiä ja outoja vehkeitä. Tehtävää olikin helpotettu niin että kysymykset oli monivalintaisia.

Loppu ilta kului Konetalonsaunalla miellyttävissä merkeissä. Kisailijoille ja järjestäjille oli tarjolla syötävää ja juotavaa. Päästiin saunomaan ja purkamaan taistelustressiä hyvässä seurassa.

Voittajat palkitaan

Kun kemuja oli pidetty aikansa, saatiin tulokset julkaisukelpoiseen. Kilpailunjohtaja julisti tulokset mahtailevassa tilaisuudessa fanfaarien soidessa. Kolme ensimmäistä partiota sai Reserviupseeriliiton ”*Multi Function Head Wrapin*”.

Kilpailun voittajapartio Sparta sai tietenkin nimensä myös kunnioitettuun TaKoRU:n partiotaitokilpailujen kiertopalkintoon! Lisäksi vielä kaikille osallistujille jaettiin muistoksi ja lohdutuspalkinnoksi taskun täydeltä sotilastietoutta eli Reserviupseeriliiton ”*Reservin kent-*



Kurssinjohtaja Antti Laalahti jakaa kiertopalkinnon voittajajoukkue Spartalle. Palkitut vasemmalta: Olli Vesakoski, Juhó Kangasniemi, Jaakko Viitala.

täjohtaja” kirjat. Näiden muodollisuuksien jälkeen jatkettiin vielä saunomista ja illan viettoa yöhön asti.

Saunan jälkeen innokkaimmat taistelijat suuntasivat TaKoRU:n kerhohuoneelle istuskelemaan ja rupattelemaan. Aamun lähestyessä viimeiset järjestävän organisaation miehet lähtivät suorittamaan Suolijärvelle vapaaehtoisen vesistönylityksen ja karistamaan viimeisetkin partiotaitokisan stressit järveen. Paikan päällä olleena, voin sanoa että hyinen ja höyryävä musta vesi teki tehtävänsä.

Lopuksi vielä sanottakoon että kilpailun palaute oli pääasiallisesti hyvää, vaikka yksi tyydyttäväkin mahtui joukkoon. Komeasta säästä kiiteltiin sekä rastien monipuolisuudesta ja määrästä. Lisäksi osa porukasta toivoi vielä rankempaa ja kovempaa kilpailua, mikä on tietysti tyyppillistä kaikille TaKoRUN jäsenille. Tänä vuonna KH-päivä ansaittiin näin.

Ensi vuonna sitten otetaan taas oppia kaikesta palautteesta ja tehdään kisasta vieläkin mielekkäämpi (eli rankempi -toim.huom.)!

Kilpailun tulokset

1. Sparta	105,4 p
2. Väsyneet vaeltajat	95,6 p
3. Sudet	86,7 p
4. Pelastakaa sotamies Sairiala!	78,8 p
5. Bintu	71,4 p
6. Kultapossu	69,0 p
7. Tuulenkaatajat	58,6 p



Järjestäjät virkistäytymässä höyryävässä Suolijärven aamun pikkutunneilla.

ORUP kokoontui Tampereella 19.11.2011

Vuoden viimeisessä kohtaamisessa valittiin uusi hallitus ja pähkäiltiin taloudellista tilannetta.

Teksti ja kuva: **Pekka Sillanpää**

Monille Ressun lukijoille ORUP on varmasti vähintäänkin terminä tuttu – Opiskelijain reserviupseeriipiiri ry. Tuoreemmille lukijoille valaistakoon hakukoneita nopeammin, että tämä kyseinen järjestö on eräs Reserviupseeriliiton 20 piiristä. Se on RUL:n ainoa piiri, jonka toimintalueena on koko Suomi ja jonka jäseninä on sekä reservin upseereita että aliupseereita. Näin ollen piirikokouksetkin voivat sijaita missä tahansa Lapin ja Suomenlahden välillä.

ORUPin jäsenyhdistykset sijaitsevat tällä hetkellä seuraavilla paikkakunnilla: Helsinki, Joensuu, Jyväskylä, Kuopio, Lappeenranta, Oulu, Rovaniemi, Tampere, Turku, Vaasa. Lyhennysten etsiminen jätetään lukijan tehtäväksi. Tällä kertaa vuoden viimeinen kokoontuminen tapahtui hallituksen kokouksen ja sääntömääräisen syyskokouksen muodossa Tampereen Hervannassa.

Konetalon sauna on perinteisenä kokouspaikkana muillakin yhdistyksillä, eikä se yllätyksiä tarjoa monille vierailijoillekaan enää. Helposti saatavaa ja kustannustehokasta paikkaa on kuitenkin vaikea mistään löytää. Joka sellaisen tietää, kertokoon TaKoRUIlle. Saunomista, syömistä ja kokoustamista oli kuitenkin illalle luvassa.

Arvostettu yllätysvieras saapui saunalle puhumaan

Onneksi yllätysmomenttejakin voi il-

mestyä aivan puskan takaa. Ensimmäisten saapujien joukossa Konetalon saunalle piipahti nimittäin täysin yllättäen Reserviupseeriliiton puheenjohtaja **Mika Hannula**, kuitenkin itse saunomaan ryhtymättä - kiireisiin vedoten.

Hannula halusi lausua monipäiselle tiedonjanoiselle reserviläisjoukolle muuttaman sanan päivän polttavista aiheista, etupäässä puolustusvoimauudistuksesta ja sen vaikutuksista vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön, Ottawan sopimuksesta jalkaväkimiinoissa sekä johtaja- ja kouluttajakoulutuksen huomioinnosta korkeakouluissa.

Puolustusvoimauudistus

Puolustusvoimauudistusta on Hannulan mukaan suunniteltu jo parin vuoden ajan. Uudistuksen rinnalla on nykyisen hallituksen linjaamat merkittävät puolustusbudjetin leikkaukset. Julkisuudessa olleiden lukujen perusteella voidaan puhua kaikkiaan 800 M€ säästöpainesta Puolustusvoimien määrärahoissa seuraavan neljän vuoden aikana. Mukana luvussa on 100 M€ puolustusvoimauudistuksen toteuttamiseen.

Puolustusministeriön sivuilta löytyvästä vuoden 2012 talousarvioesityksestä nähdään puolustusbudjetin olevan kaikkiaan 2,853 G€. Vähennystä numeroina edellisvuodesta on 3,4 M€, mutta todellisuudessa sopeuttaminen koskee 75 M€:a. Puolustusmäärärahojen osuus

valtion kokonaisbudjetista on 5,7 % ja 1,4 % bruttokansantuotteesta.

Kertausharjoitusten leikkaaminen

Huolestuttavinta uudistuksessa on Hannulan mukaan säästöt, jotka koskevat kertausharjoitusten leikkaamista. Julkisten tietojen valossa 25000 reserviläistä maksaa vuodessa noin 20 M€. Keskusteluissa on ollut, että säästöjen jälkeen käytettäviä varoja jäisi jäljelle korkeintaan 40 % eli 8 M€. Tällä katettaisiin enää 10000 reserviläisen kertaus. Todennäköisesti luku on vielä tätäkin pienempi.

Hannula huomauttaa, että samaan aikaan budjettiin esitetään ensi vuodelle 5 % lisäystä kansainvälisiin operaatioihin, kokonaissumman käsittäessä 123 M€. Ei ole syytä vähätellä kansainvälisen kriisinhallinnan merkitystä Suomelle, mutta jonkinlainen vääristymä tästä hänen mukaansa seuraa. Tuolla 5 % lisäyksellä kun saataisiin lähestulkoon katettua kertausharjoitusten määrärahojen vähenystarve. Nyt kriisinhallintaa tuettaisiin yli kymmenkertaisesti reserviläisten kertauttamiseen nähden. ”Puolustusvoimien ensisijainen ja lakisääteinen tehtävä on kotimaan puolustus, jonka vuoksi edellä esitetyt linjaukset eivät ole hyväksyttäviä”, painottaa Hannula.

Hannula selvensi tässä yhteydessä, että julkisuudessa olleista puheista huolimatta reserviä ei sinänsä pienennetä, vaan joukkojen vähennys koskee sodan ajan sijoitettua reserviä. Sodan ajan joukkojen koko on nykyisellään noin 350 000 reserviläistä. Joukkojen pienentämisestä seuraa väistämättä vähemmän

kertausharjoituksia ja vähemmän ylenkyksiä. Reserviupseeriliiton toteuttaman kyselyn perusteella reserviupseerit kokevatkin kertausharjoitusmäärän vähentämisen haittaavan vakavasti sodan ajan tehtävän osaamistaan. Hannula huomauttaa, että sodan ajan upseeristosta 4/5 on reserviläisiä.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö

Puolustusvoimauudistus tulee vaikuttamaan myös vapaaehtoiseen maanpuolustustyöhön. Sotilaallista koulutusta järjestävän Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen saama tuki koostuu pääosin valtion budjettirahoituksesta. Hannulan mukaan sen roolia saatetaan muuttaa siten, että vaikka rahat vähenevät on luvassa enemmän kohdennettua koulutusta ja myös kovia kertausharjoituksia. Motivoituneita ja osaavia kouluttajia Hannulan näkemyksen mukaan löytyy.

MPK:n tuottama koulutus voidaan nykyisellään jakaa kolmeen tasasuureen osaan: Puolustusvoimien tilaamaan, valmistavaan ja varautumista opettavaan koulutukseen.

Ottawan sopimus

Toisena ajankohtaisena asiana Hannula ilmaisi huolestuneisuutensa niin sanotusta Ottawan sopimuksesta, jonka allekirjoittamista hallitus on esittänyt eduskunnalle. Tämän lehden ilmestyessä sopimus on jo hyväksytty kiivaan keskustelun saattelemana eduskunnan täysistunnossa 25.11.2011 äänin 110-47. Ottawan sopimus kieltää jalkaväkimiinojen käytön, varustoinnin, tuotannon ja siirron sekä vaatii niiden hävittämistä.

Reserviupseeriliitto vastusti jyrkästi Ottawan sopimuksen hyväksymistä. Hannulan mukaan jalkaväkimiinoista luopumisessa ei ole mitään järkeä. Ne ovat helppokäyttöisiä ja kustannustehokkaita ja soveltuvat hyvin Suomen käyttöön geopoliittisen asemamme johdosta. Ottawan sopimusta eivät ole allekirjoittaneet esimerkiksi USA, Venäjä ja Kiina. Kaikkiaan 38 maata sisältäen yli puolet maapallon väestöstä on edelleen sopimuksen ulkopuolella (*lähde RUL*).

Johtajakoulutuksen hyväksyttäminen

Viimeisenä asiana ja varsinkin tälle porukalle erittäin istuvana Hannula kertoi varusmiesten johtajakoulutuksen hyväksyttävyyden kehittämisestä yliopistoissa.

Aiemmin puolustusvoimat yritti sellaisenaan saada varusmiesten johtajakoulutusta hyväksyttäväksi yliopistoissa. Hannulan mukaan tämä ei kuitenkaan ole järkevää. Puolustusvoimilla on oma yliopisto (MPKK), joka voisi huolehtia siitä, että tietty osa armeijan johtaja- ja kouluttajakoulutuksesta on yliopistotasoisista. Suomessa on mahdollista vaihtaa yliopistojen välillä koulutustarjontoja ja Hannulan mielestä tähän tulisi myös soveltavien pyrkiä.

Jos osa johtaja- ja kouluttajakoulutuksesta olisi selkeästi luokiteltu yliopistokelpoiseksi ja MPKK ottaisi siitä vastuun, voisi Hannulan mukaan jokainen tämän koulutuksen suorittanut yliopistop opiskelija hyväksyttää nämä opinnot, kuten mitkä tahansa muutkin vaihdossa suoritettavat yliopisto-opinnot vaikkapa vapaaehtoisina opintoina omaan tutkintonsa.

MPKK:ssa on olemassa jo alustava kuvaus edellä mainittujen opintojen sisällöistä. Johtajakoulutus olisi Hannulan mukaan toteutettavissa siten, että varusmiesten valikoimissa olisi kaksi vapaaehtoista opintokokonaisuutta yliopistotasoisella kirjamateriaalilla – johtamisen perusteet ja sotilaspedagogiikka - jotka voitaisiin tenttiä Moodlessa kaksi kertaa vuodessa. Tenttimahdollisuus olisi AUK:n tai RUK:n käyneillä, pääsääntöisesti johtajakaudella.

Aiemmin yliopistoissa on jo hyväksytty opintoihin vaihtelevasti varusmiesajan johtajakoulutusta, lähinnä oppilaitoksesta ja perusteluista riippuen. Puolustusvoimien uusittuja opintokokonaisuuksia Reserviupseeriliitto odottaa tulevan tarjolle vuoden 2012 aikana.

ORUPin tuplakokous

Hannulan läsnäolo sai lämpimät kiitokset paikalle kokoontuneilta. Tämän jälkeen käytiinkin innokkaasti itse asiaan ensin ORUPin hallituksen kokouksen muodossa ja sitten syyskokouksessa, johon kerhojen jäsenet ovat oikeutettuja osallistumaan. Huoltoryhmä saikin jo hallituksen kokouksen aikana käskyn lähteä metsästämään ruokaa nälkäisille.

Syyskokouksen asialistalla oli ensi vuoden puheenjohtajan ja hallituksen valinnat. Kaksi vuotta ORUPia vetänyt, ja samalla hyvän aikaa RUL:n järjestösihteerinäkin puuhaillut JARUn **Timo Koski** vetäytyi puheenjohtajuudesta ja hallitusvastuusta (RUL:n hallituksessa jatkaa). Timo totesi Resson toimitukselle, että ”opiskelijamaanpuolustustoiminta on ollut erittäin rattoisaa aikaa, mutta nyt on aika siirtää vetovastuu tuoreille

toimijoille ja keskittyä muihin elämän osa-alueisiin.”. TaKoRU kiittää Timoa hyvistä vuosista yhteistyön merkeissä.

Jyväskylä johtaa ORUPin toimintaa

Ensi vuodeksi ainoana puheenjohtajakandidaattina oli JARUn **Janne Kekäläinen**, joka vastustuksetta tuli valituksi tehtävään. ORUPin hallituksessa TaKoRUsta ensi vuonna jatkavat **Jussi Isoviihta**, **Antti Laalahti** ja **Pekka Sillanpää**.

Jyväskylä tuntuu olevan erityisen kunnostautunut opiskelijapiirissä, sillä neljästä edellisestä puheenjohtajasta kolme on ollut JARUlaisia. Kolmas henkilö on **Aaro Mäkelä** vuosilta 06-07. Hän oli paikalla tässä kokouksessa toiminnantarkastajan ominaisuudessa. Aaro oli myös ORUPin ehdokas RUL:n liittohallituksen varapuheenjohtajaksi ja hän tulikin valituksi liittovaltuuston kokouksessa 2. vara-pj:ksi 26.11.2011. Tämä ei voi olla huono asia opiskelijareserviläistoiminnan tulevaisuuden puolesta.

Taluskriisi

Taluskriisi sen sijaan ovat huonot. Taluskriisissä huomioitavaa oli jälleen ORUPin saaman tuen pieneminen. Suurin tukija Urlus-säätiö vähensi tämän vuoden tukea 1 k€:lla tuen jäädessä siten 5 k€:oon. Kaukana ollaan huippuvuosien 16 k€:sta. ORUP pyrkii palauttamaan tuen korkeammaksi yhteistyöllä.

Väistämättä tämän hetkellä taloudellisella

tilanteella on heijastuksia reserviläistöiminnan laatuun. Ei ORUPin kokousviikonloppuinaakaan ole kyetty järjestämään minkäänlaista oheistoimintaa miesmuistiin. Tässä kokouksessa toki pitsat tarjottiin nälkäisille matkustajille, mutta eivät ne vertoja vetäneet Oululaisten tuotoksille (vrt. Ressu 4/2009).

Vuoden 2012 toimintasuunnitelmassa ei kuitenkaan jäädä ihan toimettomiksi. ORUPin yksi ensi vuoden painopisteitä on RUL:n toimintapäivä-konseptilla järjestettävä partiotaitokisa. Lisäksi pyritään nostamaan piirin jäsenmäärää aktiivisella jäsenhankinnalla ja lisäämään yhdistysten välistä yhteistyötä.

Illan kuvaus loppuu kuvitteellisiin löylynheiton sihahtuksiin isänmaallisuus tunnelmissa. Osa läsnäolijoista oli kiireisiä, ja lähtivät vielä iltajunilla takaisin kotiseuduilleen osan porukasta majoitautuessa TaKoRUn tarjoamille Tietotalon lattioille.

ORUPin järjestöjen väkeä. Pitsaa puraisee Timo Koski ja leikkaa Aaro Mäkelä. Muita henkilöitä kuvassa ovat Sampo Remes, Janne Nurmela ja Olli Heimo.



TAKORUN PIKKUJOULUT SIIVIKKALAN MAJALLA

~ 11.11.11 ~

Teksti ja kuvat: **Pekka Sillanpää**

Eihän vuodenloppu ole mitään ilman TaKoRUn pikkujouluja. Tapahtuma on tullut tunnetuksi ennen kaikkea siitä, että ruhtinaallisen ruoan eteen pitää ensin aina hieman kärsiä. Toisin sanoen syyskokous on istuttava läpi, ennen kuin päästetään jouluruokaa hakemaan.

Yllättävän vähän silti uusia kasvoja paikalle tulee, kun ottaa huomioon hienot puitteet ja arvokkaan ruoan. Tällä kerralla läsnä oli 23 henkilöä, eli n. 5 % jäsenistöstä. Reserviläisyys voisi yhdistää tiiviimminkin. Johtuuko tuoreiden naamojen vähyys kenties mielikuvasta hienommasta tai ankarammasta tilaisuudesta mistä todellisuudessa on kyse?

Pikkujoulujen ABC

Lähdetään purkamaan tämän jutun puitteissa tuota historiallista pikkujoulu-perjantaita, ja katsotaan saadaanko siten ensi vuodeksi entistä runsaslukuisempi joukko ihmisiä uskaltautumaan paikalle. Vanhoista Ressuistakin voi erilaisia versioita tapahtumista mausteeksi lukea.

Aivan ensimmäiseksi; TaKoRU ry mainostaa tapahtumiaan eri medioissa. Unelias opiskelija kävelee ilmoitustaulujen ohi helposti silmät kiinni ja opiskeluportaalikin saattaa jumittaa, jonka takia olisikin hyvä liittyä TaKoRUn nykyaikaiselle sähköpostilistalle nimeltään *Kyynel*. Näin ei jää ikinä mistään paitsi. Tämä lienee ehdoton vaade sellaiselle jäsenelle, joka on jo tamperelaiset opintonsa päättänyt.

Ilmoittautumisajankohdan alettua lähetetään sähköpostitse pikkujoulumai-

noksen osoitteeseen oma ilmoittautuminen, jossa muistetaan mainita haluaako pikkujoulukandidaatti bussikuljetuksen kyytiin TTY:ltä klo 14.30 vai Tamperetalolta klo 15.00, ja mahdolliset ruoka-aineallergiat. Tämän jälkeen tärkein osuus on muistaa ottaa viiden euron osallistumismaksu mieluiten tasarahana mukaan. Maksu kattaa bussikuljetukset, ruoat, saunan, seuran ja Marskin ryypyn. Tai ei se niitä ihan kata, mutta joulun allahan ilo on antajalla.

Kun saavutaan maisema-ajelun jälkeen perille Siivikkalan majalle, jätetään kengät eteiseen. Kylmäveristen ihmisten kannattaa ottaa villasukat tai töppöset varoiksi laukkuun joukkoon. Paksuja mahonkisia pöytiä on tuvan täydeltä, ja jos jakkara on vapaa, saa siihen istua.

Kun kutakuinkin kaikki ilmoittautuneet on saatu ohjattua tupaan, aloitetaan välittömästi syyskokous. Syyskokous (vuosikokous) tarkoittaa rekisteröityneen yhdistyksen vuosittaista sääntömääräistä kokousta kaikille jäsenille. Ilman sitä yhdistyksellä ei olisi toimintaedellytyksiä.

Tässä kokouksessa kolmatta vuotta yhdistyksen puheenjohtajana toimi **Antti Nousiainen**. Antti harrastaa ampumista ja opiskelee insinööriksi. TaKoRUn syyskokous kestää yleensä monta tuntia, mutta tällä kertaa Nousiainen laittoi kaiken peliin ja päätti kokouksen ennätysajassa 1 h 18 min 25 sec.

Kokouksen jälkeen huomasi kerhon pitkäaikainen priimusmoottori **Antti Laalahti** olevansa ensi vuonna TaKoRUn puheenjohtaja. Antti saattoi ottaa pestin

luottavaisin mielin, sillä ensi vuoden jälkeen ei hänellä hallitukseen asiaa enää ole.

Hallituksella on monia mielenkiintoisia tehtäviä, joihin toivoisi olevan lukuisia halukkaita, jotta sitten syyskokous voisi äänestää parhaan tehtävään. Näin ei kuitenkaan ikinä ole, vaan ensimmäinen itsensä esittäjä saa poikkeuksetta pestin.

Uusia hallituslaisia saatiin kuitenkin hienosti 2 kpl; lisäksi varovaisemmat saattoivat asettautua toimihenkilöiksi, jolloin välttyy ankaralta hallitusvastuulta ja -kurilta. Toisaalta sitten menettäkin paljon ruhtinaallisia KSE-bonusia.

Nyt kun päät olivat täynnä toimintasuunnitelmia ja talousarvioita, voitiin alkaa täyttämään mahaa talon tarjoamalla. Ensin tarjottimelle iskettiin Marskin ryyppy, joka kohotettiin isänmaalle. Ja Nousiaisen pikapelin riski kannatti, sillä talusporras ehti kuin ehtikin saada laatikot valmiiksi pöytään just-in-time.

Valituksia tuli välittömästi lanttulaatikon puutteesta, sillä talusporras ei ollut osannut kuvitellakaan, että kukaan haluaisi vapaaehtoisesti täysissä mielentiloissaan syödä lanttulaatikkoa luullen sen tradition kadonneen jo Ruotsin suurvallan aikana. Osa lanttulaatikon fanittajista suostui kuitenkin maistamaan uutuutena ollutta riisipuuroa ja kiisseliä. Ensi vuonna mukaan menuun otetaan varuilla lisäksi hägistä ja sisiliskon päitä.

Kun mahat oli kaikilla täynnä, oli aika käydä makuulle. Huomio! Nyt ei ammuta, vaan heitetään kolikkoa. Lähimmäksi isänmaa-aiheista pulloa jäävä kolikko lunastaa heittäjälleen pullon takanreunukselle. Ensin se tosin tyhjätaan illan mittaan yhteisessä isänmaan hengessä.

Kuinka ollakaan pullon pelasi tällä

kertaa itselleen - uskallanko väittää - kerhon pitkäaikaisimman pikkujouluputken omaava **Jussi Alanen**. Jussi oli ällistynyt tilanteesta itsekkin, todeten että 11. kerta toden sanoo, eikä miehen riemua pidätellyt enää mikään.

Jossakin välissä iltaa kaiketi kuulutettiin myös juhllallisesti pienoispistoolikisan voittaja, joka olisi saanut pidellä kartussia käsissään, jos olisi vaivautunut paikalle. Ensimmäistä kertaa TaKoRUn historiassa oman nimensä *toistamiseen* pyttyyn sai **Asser Vuola**. Ensi vuonna Asserin ei sitten enää tarvitse kisaan osallistua. Eiköhän se ole joku ylempi ja haastavampi sarja vuorossa seuraavaksi.

Nyt ollaan jo C:ssä asti ja tässä vaiheessa porukka jakaantuu niihin, jotka menee saunaan ja niihin jotka ei mene saunaan. Ei tarvitse siis pelätä olevansa jotenkin erilainen nuori jos ei uskalla saunoa, sillä monta nörttiä jäi selailemaan läppäreitään ja tablettejaan tyytyväisenä karpaasien saunoessa ja kylpiessä.

Tänä joutoaikanahan voi myös lunastaa itselleen jäsenhintaan vaikka virvoitusjuomia tai sitten syödä salaatinjämiä ja haistella kinkkukipon aromeja. Makkarangrillausmahdollisuus kun on vain saunatuvan yhteydessä, jonka välittömässä läheisyydessä olevan pitkän laiturin päässä sijaitsee tähän aikaan avoin järvi.

Pikku hiljaa ilta alkoi lähestyä jo sataa ja majaa hallinnoivan Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen isännöijää odoteltiin tupatarkastukselle. 22 mennessä kaikki olivatkin onnistuneet löytämään takaisin bussille tai sitten tylsästi ajelleet omin autoin omassa seurassaan omille teilleen.

TakoRu yritti kaikkensa, jotta sen 400+ jäsentä olisivat viihtyneet hyvin!

Pikkujoulujen kuvasatoa

- tehtävä: yhdistä seuraavat kuvat kohtiin ABC

--> jatkuu sivulla 19



ASEITA HUUTOKAUPASTA

OSA 2

Teksti: TVÄL-upseeri
tval-upseeri@takoru.fi
asettomuudesta kieltäytyjä

Edellisessä jutussa käsitelimme Suomen Asehistoriallisen Seuran huutokauppaa. Hankintoja on mahdollista tehdä myös Poliisihallituksen (POHA) järjestämistä asehuutokaupoista, joita järjestetään Riihimäellä muutaman kerran vuodessa. 8.6.2011 järjestetty huutokauppa oli järjestyksessään 30. ja ensimmäinen oli pidetty lähes päivälleen seitsemän vuotta aikaisemmin vuonna 2004.

Riihimäellä

Huutokauppapaikka saattaa vaihdella, mutta se sijaitsee kuitenkin Riihimäellä.

Tämänkertainen huutokauppa pidettiin vanhassa teollisuushallissa Sakon tehtaiden kupeessa. Ainoa kalustus hallissa olivat virkailijoille tuodut pöydät ja asetelineet. Retkijakkara on siis hyvä olla mukana.

Osallistujia oli paikalla noin 60 henkilöä, joista noin kymmenkunta oli ensikertalaisia ja kauppiaita arviolta vajaa parikymmentä.

Sisälle hankkimisluvalla

Huutokauppaan pääsee sisälle vain voimassaolevan hankkimisluvan tai asianmukaiset ase-elinkeinonharjoittajan pa-

perit omaava.

Jokaisen paperit tarkistettiin portilla ja hallin ovella jokaisen tiedot kirjattiin osallistujaluetteloon sekä annettiin osallistujanumero. Samalla allekirjoitettiin huutokauppaehdot, joissa pääpiirteissään sitoudutaan siihen, että aseet myydään siinä kunnossa kuin ne sattuvat olemaan, eikä myyjä vastaa mistään ja että huudot on maksettava käteisellä ennen tilaisuuden päättymistä.

Kohteisiin tutustuminen

Huudettavat aseet olivat telineissä ja pöydillä listan mukaisessa järjestyksessä ja niihin oli mahdollista tutustua tunnin ajan klo 9 alkaen. Tämän jälkeen oli puolen tunnin valmistelutauko, jolloin asetelineet siirrettiin meklarin paikan viereen järjestykseen.

Klo 10.30 alkoi itse huutokauppa jo ennakkolta netissä olleen listan mukaisesti. Jokaisen aseiden minimihinta on 50 euroa ja minimikorotus vitosen, mutta isompiakin korotuksia saa huutaa.

Kiertoon tai romuksi

Myytävät aseet ovat yksityishenkilöiden poliisin kauppaamaksi luovuttamia ja

myyntitulot menevät aseiden omistajille. Myymättä jäävät aseet siirtyvät valtion omistukseen ja menevät romutettavaksi. Nämä aseet siirrettiinkin kuormalavalle häksiin sitä mukaa kun ne jäivät ilman huutoja.

Asekauppiaiden keskusteluja kuunnellessa tuli esille minimihinnan harmillisuus, sillä monista aseista saisi hyviä varaosia, mutta minimihinnan takia niiden hankkiminen ei ole kannattavaa.

”Tarviiks’ joku tällaista?”

Huutokauppa eteni ripeästi ja 301 kohdetta käytiin läpi karvan yli kahdessa tunnissa. Puolessavälissä oli lisäksi puolentunnin tauko. Meklarina toiminut ylikonstaapeli ilmoitti kunkin aseiden kohdalla sen listanmukaisen järjestysnumeron, merkin ja mallin sekä usein kysäisi perään ”Tarviiks’ joku tällaista?”. Heikommassa kunnossa olevien aseiden kohdalla kysymys oli usein muotoiltu ”Ei kai kukaan tällaista tarvi?”, jota usein seurasi ”Ei. Pois.”.

Haulikoita oli myynnissä 115, joista 68 meni romuksi. Kivääreitä oli 42, joista 13 jäi myymättä. Pienoiskiväärien kohdalla vastaavat luvut ovat 49 ja 26. Pistoollit, revolverit ja pienoispistoollit menivät kaikki. Pienoisrevolvereja meni romulavalle seitsemän, samoin yksi kaa-suase. Kaiken kaikkiaan 301 aseesta 115 päätyi romutukseen.

Paperityöt ja hintataso

Huudot oli mahdollista lunastaa sekä tilaisuuden aikana että lopuksi maksamalla ensin kauppasumma, jonka jälkeen täytettiin hankkimisluvat. Kuitin ja täytetyn luvan kanssa sai hankintansa kol-

mannelta tiskiltä.

Hintatasoa voi pitää enimmäkseen edullisena, mutta kauppiaiden keskusteluiden mukaan vaihtelua eri kertojen välillä on. Hintatasoon vaikuttanee se, että hankintoja tekevien kauppiaiden pitää pystyä tekemään voittoa hankinnoillaan ja he kuitenkin ostavat suurimman osan myytävistä aseista. Keräilijät ja muut yksityishenkilöt ostanevat pääpiirteissään omaan käyttöön ja voivat siten maksaa hiukan kauppiaita enemmän, mutta vastaavasti ostavat vain osan kohteista.

Etsivä löytää

Hyväkuntoiselta vaikuttaneita haulikoita ja kivääreitä sai 50-200 eurolla ja osa päätyi romuksikin, esim. ½-auto .308 Toz kiikarilla 50€, ½-auto .308 Remington 742 140-200€, .222 Sako L46 130-210€ ja .30-06 Winchester 770 160€.

Merkkejä oli laidasta laitaan ja nämä olivat pääasiassa metsästyksen, mutta oli joukossa jonkin verran SRA:hankin sopivia pelejä, mm. Remington 870 50-120€ ja Remington 1100 50-150€ sekä Mossbergin pumppuja 50-120€. Laatu-pelien hinta nousi korkeammalle ja oli parhaimmillaan Valmet 412S 880€ ja Finnclassic 512S 510€. Kivääreistä kovimmat hinnat oli LSA Tikoilla 400 euroa ja päälle. Pienoiskivääreistä iso osa päätyi romuksi ja myytyjen hinnat olivat melkein kaikissa alle satasen.

Pistooleita oli niin vanhojen aseiden keräilijöille kuin SRA- ja palvelusasekäyttöön, mm. H&K P30 475€, Glock 17 330€, CZ 75 350€, Tanfoglio 99 200€ ja Beretta 92FS 350€. Revolverien hintoja esim. Colt Anaconda .44mag 420€ ja .357:sta S&W 686 290€ ja 66-2 240€.

Taskuaseita meni keräilijöille ja kauppiaille 50-100 eurolla, enemmistön ollessa viidenkymppin tietämillä.

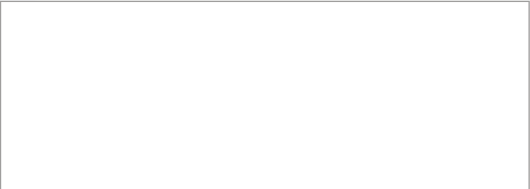
Pienoispistooleita myytiin pilkkahintaan, esim. useita Ruger Mark II:sia (tuttuja mm. TaKoRUn pp-vuoroilta Osmonkalliosta - toim.huom.) 80-90€ ja Mark III 110€, Browning Buckmark 80€, High Standardeja 50-80€, Hämmerli X-esse 130€, Walther P22 kaikilla mahdollisilla lisähiluilla 200€. Nuo olivat järjestäen hyvässä kunnossa ja osa hyvin uusia. Näillä hinnoilla ei ole harrastuksen alku

ainakaan aseiden hinnasta kiinni.

Kaiken kaikkiaan kyseiset huuto-kaupat ovat katsastamisen arvoinen paikka. Hyvällä onnella voi tehdä edullisen hankinnan. Huutokauppojen ajankohdat ja listat myytävistä kohteista löytyvät osoitteesta www.poliisihallitus.fi ja siellä tekemällä haun sanalla ”huutokauppa”. Kesäkuusta seuraavat huuto-kaupat olivat 7.9. ja 2.11. Tänä vuonna järjestetään vielä yksi 14.12. Tiedot ilmestyvät nettiin kuukautta päria ennen tapahtumaa.

...pikkujoulukuvat jatkuu





Palautus
TaKoRU
PL 162
33101

osoite:
ry
Tampere